

mar 1851, paa et Tidspunkt, hvor det i finantiel Henseende var meget uønskeligt at opstille nogen Modvægt ved Indbetalinger paa den svævende Statsgjæld imod Udbetalingerne derpaa, idet det som bekendt endnu paa den Tid i forrige Aar var aldeles uvisst, naar Krigstilstanden vilde ophøre. Som bekendt blev Civiløvrigheden under det tydske Forbunds Medvirkning først indsat, og Afvæbningen af Insurgentarmeen sandt først Sted i Februar 1851, og den 14de Januar 1851 kunde Ingen vide, om det vilde komme dertil eller ikke. Samtlige Tilsga, der ere givne alle de 6 Sparekasser under min Bestyrelse af Finantsministeriet, lyde fremdeles paa 3 Maaneders Opsigelse, hvorimod der tilforn — og det er væsentligt derfra, at Faren under Krigen har hidvort — er bleven tilstået en Opsigelsestid af kun 3 Uger. Jeg skal forøvrigt bemærke, at af disse 6 Sparekasser, hvoraf den ene er paa Island, have de 3 aldeles ikke indbetalt Noget; de have ikke gjort Brug af den dem fra Finantsministeriets Side stillede Udfigt; de have kun ønsket den for at have det til Reserve, naar det ikke skulde lykkes dem paa anden Maade at gøre deres Midler frugtbringende. Det vil saaledes sees, at det er en temmelig indskrænket Brug, der selv under saa ugunstige Aar, som hele Aaret 1850 og en Deel af 1851 som bekendt var, er gjort af den Finantsministeriet ved de nyere Love givne Bemyndigelse, som tidligere erhvervedes ved specielle allerhøjeste Resolutioner; det er en Selvefølge, at i samme Grad som de finantstillede Forhold og den finantstillede Status forbedres, vil ogsaa Finantsministeriet finde sig foranlediget til at være endnu strengere med Hensyn til Modtagelsen af Sparekassers Midler i Statskassen, end det hidtil har været Tilfældet, ja, til efter Omstændighederne endogsaa ganske at nægte nye Sparekasser mere at kunne indbetale Noget eller ældre at kunne indbetale i Genhold til tidligere givne Bestemmelser. Hvis det altsaa kommer dertil, vil forsaavidt den factiske Tilstand stemme overeens med det, som Ændringsforslaget gaaer ud paa; men der vil altid være den Forskel, at det nu er overladt til Regjeringens Skjon at bedømme, hvorvidt den finantstillede Status tillader og samt-

lige Forhold i Landet gøre det hensigtsmæssigt at anvende en større Strengthed imod Sparekasserne, end hidtil har været Tilfældet, hvorimod det efter Ændringsforslaget skulde aldeles være betaget Regjeringen at udøve et saadant Skjon, og det er det, som jeg troer at maatte fraraade det høitærede Thing.

Ordføreren (H. P. Hansen): Udvalget har ikke undladt at tage det Ændringsforslag, som nu er under Forhandling, under Overveielse, men er derved kommet til det Resultat, at det troer ikke at kunne tilraade samme. Man erkjender vistnok og er aldeles enig i, hvad der ogsaa under Sagens første Behandling er blevet ytret, at det er meget uønskeligt for Finantserne, saasuart som muligt at blive befriet for denne Deel af Statsgjælden, ligesom man ogsaa erkjender, at det for de private Omsætningsforhold kan være af stor Nytte, at disse Midler kunde finde Anvendelse paa en anden Maade end ved at indbetales i Statskassen; men hvorfor man har troet ikke endnu at kunne gaae ind paa dette Ændringsforslag, er den Grund, som den høitagtede Finantsminister for nyligen anførte, idet han yttrede, at han af Hensyn til de finantstillede Forhold ikke endnu turde tilraade at antage Ændringsforslaget, som det foreligger. Jeg skal ogsaa med Hensyn til denne Rettighed for Sparekasserne tillade mig at bemærke, at det er, som nys anført, kun en Rettighed, ingenlunde en Forpligtelse for Sparekasserne at indbetale deres Midler i Finantskassen, og det staaer saaledes alle Bestyrelser for Sparekasserne frit for at anbringe disses Midler paa anden Maade end ved at indbetale dem i Finantskassen. Skjondt jeg nu gjerne vil indrømme, at der kan være Bestyrelser, som kunne finde det mageligst og beqvemst paa denne Maade at lade forrente og sikke de Midler, som betoes dem, saa troer jeg dog ogsaa paa den anden Side, at, efter som den Betragtning, at saadanne Midler skulde benyttes til Fordeel for den Egn, fra hvilken de indkomme, mere og mere gjør sig gjældende ogsaa hos mange af Sparekassernes Bestyrelser, ville disse, hvad Erfaringen jo tilfulde viser, nok vide at finde anden Anvendelse for disse Midler end ved at indbetale